

K e l e i w i s

is

Apšakimū Įstatimai i Keleiwis kastojo 2 Sgr. už kožną, smulkeis Raštais iš drūkavotą Eile Gromatas reik šen atrastyti Löbenichtsches Hospital № 1.

Keleiwis, Karaliaucziuje Paellarnintą isdūdams, kasp: eos, ant bite kofio. Dūsto apsteliotas, su Pustypinigeis ant Bertainio Merū 1 Sgr. 9 Pf.

Karaliaucziaus Broliams Lietuwininkams Žinės parnešas.

№ 48.

Karaliaucziuje, 28. Novemberi

1865.

1. Nedėlbienėje Adwentū.

Ewangeliija: Matt. 21, 1—9.

Gromata: Rym. 13, 11—14.

Juda meldž už Benjamyną.

(Persiskaityt 1 Moiz. 44, 16—34.)

Aukštalyš Aukšą tur Ugnije tirpiti, idant jis cžystas pastotu, o dangišklasis Wiešpatš tirpina bey cžystija Sawujū Szirdis per Wargū Ugnį bey per skaudzius Meginimus. Ale tacziau Wargai ir persulingieji Meginimai, kad jie rodos pikeziausi ir skaudziausi pasloję, jog Dusia jau toliaus neb'galinti trivoti: tay jie su wienu Sykiu pasibaigę ir po skaudziausids Wėtrės pasidaro meilingiausis Dylumas. Toktai gawo ir Tožepo Brolei patirti. Dabar jų Szirdys dar gandinamos tamsiauseis Išgąsčeis: ale tokrai wiernay pertrivojus pareit jiems saldziausis Gaiwestis ir Szirdiės Dziangsmas.

Mes anday matėm, kaip Egipto galingasis Waldonas įsiūs, jiems jau Namūn keliaujant, wėl atgal atgrąžindino ir jųs dėl bjauriės Nemiernybės bey Wagystės kaltino. Ant šito kaltinimo atsiliepa Juda su Dužbės perimta Szirdimi Wisū Wardan taipo: „Kagi atsa-lysim tau, miels Wiešpatie, arba kaip atsilabėsim! Ir kūmi mes galim teisintis? Diews Nusidėjimus tawo Darnū atjėškė. Szitay mes wisi, o ir tas, pas kuri Kupka ragosi, tawo Darnais esmė.“ — Iš šitū Žodžių regima, kad Szirdys Judo bey tū, kuriū Wardan jis kalbėjo, buvo tikray Malonės perweiktės ir ant Prisiwertimo Kelio užstojusios. Tos dabar jau budamos powisam sutrupintos ir sutriusktintos išsipazysta tiesiog sawo Griekus. Nėsa Judo Žodis taip išsimano: Tas Dalyks, dėl kurio tu mus kaltini, galingasis Waldone, tikl mentš yra robotinš prieš tą wisą Kalczū Raštą, kuri mus spaudžia ir i Bedugnį gramzdin. Ar mes šitės Wagystės, kuriės dėley mes dabar kaltinami, kalti, ar nekalti butumbim, ant to Nieko ne pareitš; musū Ponas Diewas patšai wislab taip dywnay taikindams mus koramoj pagal sawo Teisybę dėl musū kitū sunkiū Nusidėjimū. Šie jau toliaus ne teinas ir nieku Budu neginas, bet pasidūd i Pono Diemo Rankas cželay ir abelnay, kad jis su jeis darytu pagal sawo cžyscziausę

Szwentybę ir astriaušę Teisybę. Miels Krikščionie, daryk toktai ir tu, tay tu pajusi, koks malonus ir sustimlšas Diewas esąs prieš kožną bėdną prisiwercziantė Griekininką.

Tožepas Broliū Szirdis dar galiausey tūmi bando, wisiems kitiems Walnybę prisiulidams, ir tikl Benjamyną palaikyti norėdams; ale ir šitą Meginimą jie wiernay pertrivoj. Ney wiens jų ne priim prisiulitąję Walnybę, Benjamyną palikti norėdams, o Juda už ši sawo Broli stowėdams kalb ir meldž Tožepą taip graudingay ir taip sylingay, kad tas pergaletas toliaus ne gal laikytis. Szitas Meldimas yra toks grožus, kad mes su širdingu Pasimegimu tą wis atšikartodami persiskaityti n'atgrystam. D Liutėrius sako apie tą taipo: „Ak, kad mes ben ir su tokiu Karštumu Pono Diemo melstis galėtumbim, kaip šiczion Juda po Tožepo Akū meldzias! Nėsa tas yra tikrės Maldos Paveikšlas; beje cžionay randas tikrasis širdingasis Malonės Geidawimas ir Troškulys, kurfai Maldoje tur buti. Szitas Juda sawo Meldime rods pilnas Žemumo, ale ir pilnas Drajės, n'atbodams ney Maciės ney Galybės, kure Tožepas turėjo, o ir ney sawo patiės Prastybės. Malda bey didžioji Bėda ji buvo drašiu padariusios, kad jis Tožepui be jokios Gaimės po Akū stotis galejo. Kad mes taipojau tobulingay melstis galėtumbim, ypaczey Wardan musū Išganytojo ir Tarpininko Jėžaus Kristaus, tay ne butu kitaip galima; musū Malda turėtu buti išklaudyta; lyg kaipo ir Tožepas dabar toliaus ne gal laikytis, bet jo Szirdis lušta; jis tur werkti ir sawo Meilingumą išreikšti.“ — Taip kalba Liutėrius apie Judo Meldimą.

Bet musū ateingšis Adwentū Sweczias, Swieto Atpirktojis, te mokia mus patšai, taipo jopi melstis, ir te sutenkąj tokioms Maldoms šime prasidedancziame Waznycziods Metė pilną Išklausimą. Amen.

Kam tur Szleswig-Holsteiniskios Greikystės pagal Teisybę priklausyti?

Pastutiniji Syki apie Szleswig-Holsteiniskius Dalylus pasikalbedami mes papasakojom, kaip musū Wiešpatš Karalius per sawo Teisybės Rotą, wokiskay wadinamą „Kronshyndikat“, nūgruntingay išjėškodinęs, kam

anos Ercikystės pagal tikriausęjė Teisybę dabar turincios priklausti, ir kaip kita Rota wisus seniausius Rastus, Derėjimus ir Įstatimus iki šwiežiausiųjų perješkojusi ir permėginusi, tame galiausey ant to parėjusi, kad tos Ercikystės pirm to su pilna Teisybe wienat Denū Karaliui priklausišios, bet kadangi jis sawo Demokratams klausti turėdams musū Karaliu bey Esterreikiški Ciecoriu ant Karo priwertęs, ir potam Pakajaus Derėjime tases fitiemdwiem Wiespacziam padawęs: tay dabar anos Ercikystės Szleswig bey Holstein priklausancios wienat Prusū Karaliui bey Esterreikiū Ciecoriui su pilniausia Teisybe, kaip jos pirm to anam priklausišios.

„Ale cze dabar tuls klausia: Kaipgi ben stow su Augustenburgio Teisybe? Žuk jis sakos, kad anos Ercikystės pagal tikrąjė Teisybę jam turincios tekti? Ant to atšliepja ana Teisybės Rota: Nieku Budu! Mete 1852 30 Oktoberi padare Denū nabastininkš Karalius bey Augustenburgės Ercikis Kristijons Augusts, Prusū Waldzei įsius be taikinant, tarp sawęs Derėjimą, kursai ant sekancziū Dalykū ipėjo: 1) Ercikis Kristijons Augusts padūd sawo paties Wardan, kaip ir Wardan sawo Waikū ir Waikū-Waikū wisas sawo Teisybės, kures jis rasi kaip nors ant wisokiū Dalykū bey Stukiū Salōs Alsen, kaip ir ant Szleswig-Holsteiniškės Žemės turėjęs, Denemarkio Karaliui; — 2) Augustenburgiškišis Ercikis apšim ir pasižada pagal sawo kaip ir sawo Famylijōs Puse, kad ney jis ney kas iš jo Giminės ney fitose Ercikystēse o ir ney Denemarkio Karalysteje ne gwywējē arba czionay sawo Buwi turējē. — 3) Jis apšim ir pasižada galiausey sawo paties ir sawo Famylijōs Wardan prie sawo kunigaišktyškōjo Žodzio ir prie sawo kunigaišktyškōs Garbės, kad jis Nieko ne pradēsēs, ney bandysēs, ney weiksēs, kūmi Pakajaus Denū Karaliaus Žemēse galētū ardytas ir gaisitas buti, bet atpencz jis tam Dawadijimui i Paklusnumą pasidūšēs, kuri Denū Karalius dėl Pasekimo po sawo Galwōs wisose jo Žemēse, o ir anose Kunigaišktystēse padawēs, butent i tą, kad fitos wisos Žemes, tai esti ir Ercikystės Szleswig bey Holstein turincios Princui Kristijonui, tai esti dabar waldancziamjam, po ano Karaliaus Pasimirimo Karaliumi pastojusiamjam Princui, turincios tekti. — Ale už wislab tai apšim ir pasižada Denū Karalius sawo paties ir sawo Pasekėjū Wardan 1,509,200 tai esti daugiaus ne kaip pus-antro Millijono Spēcijēs Doreliū, tai pagal musū Piningus kone tiek, kaip pūstreczio Millijono Doreliū Dalimis iki Jono Mete 1865 ismokėti, o po-draug ir keles ypatišklas Skolas Ercikio Kristijono Augusto kaip ir keles fitas Kaltybēs atlikti. Bet fito Derėjimo Rastas pasibaige fitais Žodzeis:

„Taygi mes apšimam ir pasižadam fitūm Rastu sawo paties Wardan, kaip ir Wardan sawo Arwū ir Giminės Pasekėjū drucziausey ir twircziausey, kad mes pagal Musū Puse wislab tai, kas fitame Suderėjime

sufnekēta ir nutwirtintā, wiernay ispidbisim ir niekadōs ne perleisim, kad kas iš Musiškū kofiu nors Budu pries tai elgtus arba pries tai kā bandytu.

Kristijons Augusts,
Ercikis Szleswig-Holsteinije.

Kas pažadēta, tai tur but ir atfētā, taip jau ir prie kožno prasto Žmogaus, kad jis wiernas, twirtay laikoma; ogi tu, miels Prieteliau, wiernōs Szirdiēs budams, jau ir tada sawo Žodi ne lausi, bet ispidbisi, kad tu tą jau ir tikt su Burna dawēs, o ne privalu taw bus, tą dar ir ant Popieriaus surašyti bey Peczwietēmis užpeczwietiti. Dgi todel reiktu misliti, kad Pasijažadėjims ir Apšēmims, kuri koks Kunigaišktyšis dawēs ir tam i Wiernybēs Užstatā dar ypaczey sawo kunigaišktyškajē Žodi ir kunigaišktyškajē Garbē statēs, tikrame Derėjime po Užrašū sawo Wardā pasirawēs ir sawo Peczwietę prispaudēs, kad tas busēs wiernay ir twirtay laikytas. Ale nieku Budu! Augustenburgiškieji Kunigaišktyšcei kitaip daro. Jie pardūda sawo Teisybēs ant tū Dalykū anū Žemjū, ant kuriū jie Teisybjū turējo, arba ir tikt sakēsi turi; jie su Dziaugsmu isizeria Piningus už fitas pardūtasēs Teisybēs i sawo Skrynę; ogi Tėwui fitus Piningus iimant ir jo Sunus, Princas Fridrikis, gelb fitus Piningus pakawoti ir pritaria Dwarū Nupirkimams už fitus Piningus wisai Augustenburgiškaijei Giminei ant Gero nusidawusiems: Ale kas nusidūd, po to Wiso? — Po šepiū Metū 15 Januariju 1859 pradėjo fitas Princas Fridrikis apie sawo Teisybēs kalbėti, kures jis ant anū Kunigaišktyščziū, Karaliui pasimirus, turējēs, norint fitos Teisybēs už brangius Piningus pardūtos buwo, o 16 taji Nowemberi bey 25 Decemberi 1863 isleidz ans Ercikis Kristijons Augusts, Įstariņā, kad jis pagal sawo Puse sawo Teisybę, kūrē jis po Denū Karaliaus Pasimirimo ant anū Kunigaišktyščziū turējēs, sawo Sunui Fridrikiui padūdas, norint jis pats fitas Teisybēs jau Denū Karaliui pardawēs buwo.

Taygi su tūm Dalyku dabar taip stow. Tu pardūdi sawo Uki ir gauni už taji šaunā Piningū Szmotā. Po šepiū Metū cze atfirand tawo Sunus, sakhdams, kad tas Ukis jam priklausās, o su wienu Sykiu tasai su Wežimu atwaziawēs isikrausto ir isitaiso fitame Ukije pagal sawo Pamėgimą. Powisam taip daro Augustenburgiškei.

D todel yra musū Karaliaus Teisybēs Rota tą Įstariņā dawusi, kad Augustenburgiškis Princas Fridrikis ney dabar jo Tėwui dar gwywam ēfant, o ir ney po to Galwōs ney jokids Arwawimo Teisybēs ant anū Erciktyščziū ue turis.

Taip bėdningay stow su Augustenburgiškojo Princio Fridrikio Teisybe, kūrē jis sakos ant Szleswig-Holsteiniškū Erciktyščziū turis. Bet cze turim ir dar priwesti, kad pagal Misli Denū Karaliskofids Giminės Augustenburgiške Giminė niekadōs powisam ney jokids Teisybēs

ant ney jokio Sklypgalio anū Kunigaikštysčių ne turėjusi ir kad ans minėtasis Ereikis Kristijonas Augusts todėl savo fitas niekingasės Teisybės Denū Karaliui pardūdams už Nieką tą minėtąjė dideję Piningū Daugybę — puštrečio Millijonū Doreliū — gawęs. Iš Pirmo Denū Karalius — kurs dabar jau nabaštinišks — jam ir powisam Niekō ne norėjo dūti, ale Prusū Karaliui už Augustenburgiškius meldziant tay jis toktai galiausey apsieme, ypaczey todėl, kadangi jis Waikū ne turėdams tacziau meilijo mirdams sawo Žemes nešardytas, bet i Wieną suglaustas Gorttorpiškamjam Princui Kristijonui, tai esti dabar waldancziamjam Denū Karaliui Pakajuje palikti, o ir kadangi Augustenburgiške Giminė hitokiu Budu pasižadėjo po Pasimirimo senojo Karaliaus powisam i Pakaju dūtis ir šwieziamjam Karaliui jo Žemes be jokio Trikinimo ir be Apfunkinimo palikti. Ale mes matom, kad fitas wisas Susnėkėjimas ir Derėjimas su Augustenburgiškeis padarytas per Nieką buwęs ir anie Piningū Millijonai lyg i Tures imesti esą.

Bet iš to Wiso ir regima, koks labay niekingas Swieto Szauksmas, ypaczey per Demokratū Seitungas už Augustenburgiškię Princa pakeltasis, esąs, ir kaip menkay tokiu Szauksmu, o kad tas ir Burnoje labay aukštū ir mokitū Ponū garsetu, galima esant isfistikėti. Bet musū Ponui Ministerpresidentui Growui B i j m a r k i u i mes ne galim padymiti, bet turim atpencz jam už tai pasidėkawoti, kad jisai Szleswig-Holsteiniškiuse Dalykuse tokio Szauksmo ne atbodams wis tą Mieri Akise laiko, wislab taip dawaditi, kad jis Macis ir Galybę wisōs Wokėtijōs, ale labjausey sawo Prusū Lewisklės padidintu. Kad anos Kunigaikštystės Augustenburgiškiui Princui Kartą i Dalykus tekti turėtu, tay tūmi Prusū Karalyste wis nepakajojanti Neprieteli, kad ir mažą, tacziau fasti ir Nepakajaus padaryti istengianti, ant sawo šiaurinės Szaliēs igautu, ir Prusū Karalystės Macis tūmi pastotu iš Daliēs pamazinta; todėl daug geriaus bus, kad Prusū Karalius, su Eslerreikškiu Wiespatimi i Sutarimą parėjęs, anas Kunigaikštystės, kaip tai jau su Lauenburgkiu nusidawe, saw palaikytu.

Nukreipta Priegada ant musū Gelzkelio.

Dienoje 12 tojo Nowemberio butu ant musū Gelzkelio tarp Trakenū bey Gumbinės bewaik galėjusi didele Nepalaima nusidūti; ale Pons Diews yra Wiernybę ir Proce Uredininkū žegnodams, šitą Priegadą nū kas zin tiek Dusiū nukreipęs. Iš kas zin kokia Gelzfeldwario, manding iš to, šale Gumbinės besirandancziojo, buwo Naktije nū 11 tojo ant 12 tojo Nowemberio šlaudusis Wėjas iš Wakarū pūsdams penkis didelius Wezimus, mes ne galim pasakyti, ar tūpzius ar kūmi prikrautus, czion ant Gelzwėziū bestowinczius, i Rytus linkay waryti pagawęs, o tie iš to cze ir taip greitay riteši, kad wos wiewitina. Siems jau toli taipo bėgus pamate jūsius

wiens Gelzkelio Uredininkš, prie wienōs anū mažųjų Budeliū ant Uzdabojimo šale Gelzkelio stowincziųjų; tam pasiseke su didele Proce fitus Bėgunus atlaikyti. Ale tas ir žinojo, kad wiefey turis Wezimū Trukis iš Trakenū ant Gumbinės linkay atbėgti, bet anie apstabytieji penki Wezimai stowėjo ant geliziniųjų Wėziū, kuriomis ansai laukiamasis Trukis atbėgti turėjo. Todėl dabar wisas Rupestis ano Uredininko ant to ējo, kaip galima butu, anam wief atbėgsencziamjam Trukiui žinę dūti, idant tasai ne ant šitū stowincziųjų Wezimū atbėgdams su taifeis susidawstu ir iš to kas zin kokia didele Iškada ir išgasinga Nepalaima pasidaryti galėtu. Todėl jisai ant Kartiēs, prie anōs Budōs lyg kaip prie šitū taijei lygiū, tam Dalykui stowincziōs, patrauke tokius ženklius aukštyn, kad Trukio Waldy'ojis atwaziodams ir tūsius iš Dolo pamatydams, sawo Truki apstabytu. D lyg ant to patiēs Dalyko jis ir tokiū tam iš Parako ant Plyšimo ir Bildejimo padarytū Daiktū ant geležiniųjų Wėziū padėjo, kurie kokiai Wezimui užbėgus pasidirdziami, užsidegdami bey plyšdami lyg su kokeis Szuwjū Balsais pasileidzia, idant Trukiui cze užbėgus, ir aniems Szuwjams pasileidus, Trukio Waldytojis tūjau numanytu, kad cze kas ne geray esant, ir kad todėl reikiant apsisotiti. Tacziau ir tūmi ans apsukrusis ir wiernasis Uredininkš ne buwo pakajingas. Jisai tam Tarpe Arkli atšiwėzdinęs ant to užsifėdēs nujojo, wis Szoleis bogindams, i Gumbinės Miestą, czionay tą Dalyką Gelzfeldwario Wyriausiamjam papasakoti, jeb tas per Tolraši arba Telegrafą ant Trakenū Gelzfeldwario žinę nulakintu, idant Wezimū Trukis, jey tas dar ten ne paleistas esąs, atlaikytas butu, iki galima busent, ant Kelio stowincziūsius Wezimus iš Kelio paruimoti. D tas žinės Nulakinims ir nusidawe gana Czėsu, kad galima buwo, pasirodziusėję Wėdą išwengti. Diemui dėkuy!

Bjaurus Waidas tarp Tolynzengianczijų Berlyne.

Berlyne yra tarp wyriausijų demokratiskųjų Diburniū bjaurus Waidas pakilęs su wisokeis Išsidarkimais, kad bangu. Wiens wyriausijų Berlyniskū Demokratū, kurs wisur labay dėjosi už žmoniū Walnybę ir Teisybę storawojąs, ir kuri todėl žmonēs i Miesto Wyresniūsius buwo paslyrę, Wardu Lēwinson, buwo Miesto Wyriausybei labay priwelijęs, kad toji Butą wiens demokratisko Murininkū Mistro, Wardu Miller už 45 Tufstanczius Doreliū ant Wartojimo kas zin kokiai Dalykui nupirktu, nesa tas Butas busęs Miestui labay naudingas, o prašytoji Preke ir esanti labay mierna. Bet kadangi Miesto Wyriausybe žodziu šito Teisybės Prietelio isfistikėjo, tay ji aną Butą ir nusipirkto ir užmokejo už tą anas 45 Tufstanczius Doreliū. Ale toktai nusidawus išsirado, kad ans Teisybės Prietelis, Pons Lēwinsonš,

nū Pono Millerio už sitą sawo gerą Priveliją 500 Drl. buvęs išsiderėjęs ir užmokėta gavęs, o po draug ir žinoma pastoj, kad Milleris aną Butą pirm Drumpo buvęs už 36 Tukstanczius nusipirkęs, jau ant to misliodams, tą per Lėwinsono Pagalbą Miesto Wyriausybei už daug aukštesnę Prekę pardūti ir taipo 9 Tukstanczius Doreliū laimėti. Dabar meta Lėwinsonui jo patys Prietelei Ceitungose už Akiū, kad jo sitas Pasielgimas bjaurey newertingas buvęs, o Miesto Wyresnieji ji ir yra prie Staatsanwalto apstunde; bet Lėwinsons atsiliepa per Ceitungas wis šep ir taip sufinėdams ir teisindamasi, kad kiti jo Prietelei, kurie dabar prieš ji Burną režią, daug daugiauš Begėdystės išprowiję. Tangi jey jis turėšes i Nepalaimą grimsti, tan jis i sawo burusiūsius Prietelius drutay isikibės besilaikydams tūs su sawim drauge i Gelmę nutraukšes. Taip dabar iššweizd Abaze Berlyniskū Teisybės Karzygiū. Iš to atšieit, kad Žmonės, kurie Demokrātū Didburniams ilgus Gžesūs klause, jau dabar pradeda jaiseis n'iššitiktētis, ir weikiaus wēl sawo Karaliui, Žemės meilingamjam Tėwui, sawo Gzirdis prikreipja.

Wisofia Zine.

— Musū Prusū Karalysteje randas šen ir ten Žemėje daug akmeninių Angliū, ypaczey tose Žemės Szalife, Hale arba ne toli nū Reino Upės gulincziuose. Tenay anapus Reino Upės ne toli Francuzijōs Rubeziaus, ne toli nū Miesto Saarbrūkk, randasi ant Wietōs, tokiū 4 ar 5 ketur-kampjū Myliū dideliōs, toke Daugybe sitū Angliū, jog pagal padarytąjį Kokundą galima butu, kas Metą 50 Millijonū Centneriū sitū Angliū iškasant, arba geriaus sakant, iškertant, tomis tacziau 3 Tukstanczius Metū ištekti. Tenay dirba prie sitū Angliū Iškasimo 15 Tukstancziū Žmoniū; o dar 6 Tukstanczei cze galėtu daugiauš prie Darbo pristoti.

— Alžierijoj, tai esti toj Dalij šiaurinės Afrikōs, prie Widuržemės Turiū pridurianczioj, kurę Francuzai pirm keliū Metū pasifawinę ir dabar po sawim pawerte laiko, yra šime Gžese jau wēl anōs Žemės Žmonės Maistūs kelti pradėję, taipo, kad Francuzai iš Naujo Darbo gaun, anūs Merimaszcziojancziūsiūs suwaldyti. Tangi regima, kad Ciecoriaus patišs Apfilankimas, tenay ne per seney ant Muramdimo anū Žmoniū nusidawęšis, ne daug kę maczijēs.

— Szlezingėj Kreize Katibor yra Kieme Gorzyts 23 Oktoberī naujey pabudawotoji Katilikū Bažnyczia igriuwusi; dewyni Murininkai tapę sitokiu Budu Sugriuwimais apdengti. Rods czion ir dar daug daugiauš Žmoniū prie sitōs Budawonės dirbo, ale wisi kiti aname išgqstingame Akies-Mirkšnije laukē rados ir

todel i sitą Nepalaimą ne parėjo. Tie tūjau šoko aniems Apgriuwusiems ant Pagalbōs ir išgawo jūsius berods wisus gnyūs; ale keturi iš jų buwo labay škaudzey, penki menkiaus suzeisti Tangi musū Gžese nusidūd tokiū Sugriuwimū tiek daug, kad mums baugu pastoj.

— Musū Prowincōs stoniskieji Wietininkai gaus ant Upmastimo tokiū Dalykū, kurie ant musū Prowincōs pareitis ficzion Karaliaucziuje 3 Decemberi susirinkti.

— Iš Amerikiskosės Ciecorystės Meksiko pareit Zine, kad Suarikškei arba Republikininkai ant Poro Wietū su Ciecoriskais iš Naujo susimūšdami prozaidę ir atgal trauktis turēję.

— Iš Berlyno pareit šwiezey Zine, kad tenay Ulyczioj, wadinamoj Andreasstrasse, jau wēl Butas sugriuwēs. Ale tas Diewui dėkuy buvęs n'apgywentas, kadangi Wyriausybe, Butu Perziurėjimus laikydama, buwo išradusi, kad tas Butas netwirtas ēšas ir todel Žmonėms tame gywenantiems prisakiusi, kad jie laukan traukti turėjo, o sitaipō tame Sugriuwime, ir ney wiens Žmogus sawo Gywasti ne prapuldes. Wieną sitą labay dideli Butą, kuriame Fabrike su kokeis trimis Szimtais Žmoniū, cze dirbancziū, Berlyniskę Wyriausybe lyg taipojau netwirta rasdama, Žmones iš to Buto šalin pasiunte, taipo, kad tie iš cze tūjau atstoti turėjo. Bet tōs Fabrikēs Pons radosi ant Kelionēs, kaip sitas Išardimas jo Fabrikēs nusidawe. Iškada, jam iš širo Apšitrojimo arba Išpirimo jo Fabrikēs pasidaraisiji, bus labay didele; ale ir Darbininkai turēs Iškadōs, kadangi tokei Daugybei ir pat Berlyne ne gal lengwu buti, tūjau wēl Pelno rasti.

Apšafimai.

As esmi apšēmēs, sawo kelmiskajū Uki Klipšen. Nėdžen Num. 2. Jurgaitziū Parapijoj, Dusbertaini Myliōs nū Gėl'elio gulinti, kur paskutine Apšitrojimo Wieta ant Tūšės linkay randas, 153 Murgū 39 Nykščziū dideli, gero, labjaujey Molio Grunto 1 bey 2 Klasēs, su 45 Murgais iš Daliēs du Kartū šienaujāmū Diewū, su Turfū Kajimais su wisu Rudens Zwalimu ir apšielotu Žiemōs Apšėjimu, su gwyaje bey negwyaje Inwentarije iš walnōs Walēs jū weikiaušey pardūti. Trobos randas labay gerame Pasilaitime, o Jhmokėjims galēs iš Daliēs gatawais Piningais, iš Daliēs istikimais Uzrasais nusidūti. Wislab sitą su Durna.

Klipšchen: Rōdschen per Jurgaitšchen.

Eduard von Dressler.

Preke Karaliaucziuje 28. Nowemberi.

Kwieczei 70—85 Egr., Rugei 60—63 Egr., Miezēi did. 35—42 Egr., maj 35—40 Egr., Awizōs 28—32 Egr., Žirnei, rain, 70—85 Egr., balt 60—65 Egr., Koputēs 24—25 Egr., Gziens 35—36 Egr. už Cent., Szaudai 25—26 Egr. už Cent., Swiestas 10—12 Egr. už Sw., Kiauše 28 Egr. Kapa.